

امیرالمومنین امام علی‎ عَلِيٌّ

يَا بُنَيَّ احْفَظْ عَنِّي أَرْبَعًا وَ أَرْبَعًا لَا يَضُرُّكَ مَا عَمِلْتَ مَعَهُنَّ: إِنْ أَغْنَىٰ الْغِنَى الْعَقْلَ وَ أَكْثَرَ الْفَقْرَ الْعُمْقُ وَ أَوْخَشَ الْوُخْشَةَ الْعَجَبُ وَ أَكْرَمَ الْحَسَبَ حُسْنُ الْخُلُقِ.

فرزندم! چهار چیز را از من حفظ کن که با حفظ آن، هر کار کنی به تو زیان نخواهد رسید: بالاترین سرمایه‌ها عقل است و بزرگ‌ترین فقر، حماقت و نادانی است، بدترین وحشت، خودپسندی است و برترین حسب و نسب، اخلاق نیک است.

نهج البلاغه، حکمت ۳۸

فاطمه زهرا علیها السلام

راوی حدیث ائمه اثنا عشر علیهم السلام

حجت‌الاسلام والمسلمین محمدجعفر طبسی

روایت اول: خزاز قمی رحمته الله با سندی از حضرت زینب، دختر امیرالمؤمنین علیه السلام از فاطمه علیها السلام نقل می‌کند که رسول‌خدا ﷺ هنگام ولادت حسین علیه السلام بر من وارد شد؛ حسین را در پارچه زردرنگ به آن‌حضرت تحویل دادم. حضرت آن پارچه را برداشت و پارچه سفیدی گرفت و حسین را در آن قرار داد. سپس فرمود: یا فاطمه او را بگیر که او امام و پدر نه امام نیکوکار است و نه‌میں آنها قائم آنهاست. (کفایةالاثر صفحه ۲۹۸– ۲۹۷)
روایت دوم: جناب ابوالطفیل صحابی بزرگ رسول‌خدا ﷺ از ابوذر غفاری رضی الله عنه روایت کرده که از حضرت فاطمه علیها السلام شنیدم که می‌گوید: از پدرم درباره آیه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِمَاتِهِمْ﴾ (سوره اعراف آیه ۴۶) پرسیدم، حضرت فرمود: «آنها امامان پس از من هستند؛ علی و دو فرزندم و نه نفر از نسل حسین، این‌ها علیهم السلام رجال اعراف هستند؛ کسی وارد بهشت نمی‌شود، مگر آنکه آنها را بشناسد و آنها او را بشناسند و کسی داخل دوزخ نمی‌شود، مگر کسی که آنها را انکار کند و آنها او را منکر شوند و خداوند شناخته نمی‌شود، جز از راه معرفت آنها.» (کفایةالاثر صفحه ۲۹۹). از این روایت استفاده می‌شود که راه رسیدن به توحید اصیل و ناب فقط اهل‌بیت رسول‌الله ﷺ هستند و بدون مراجعه به علوم آنها، هرگز خداپرستی ممکن نمی‌شود.
روایت سوم: سهل بن سعد انصاری می‌گوید:

حق دارم گریه کنم؛ زیرا بهترین پدرها را از دست دادم و وای که چقدر مشتاق دیدار رسول‌الله هستم. سپس ایبائی را سرود:

إِذَا مَاتَ يَوْمًا مِيتَ قَلِّ ذِكْرِهِ

وذكر أبي مذ مات والله أكثر
یعنی هرگاه کسی از دنیا رحلت کند، نام و یاد او کم می‌شود؛ اما به‌خدا سوگند که از وقتی پدرم رحلت کرد، نام و یادش فزون‌تر شد.

عرض کردم: ای بزرگ زنان، مسأله‌ای همواره در سینه‌ام وجود دارد و می‌خواهم درباره آن از شما بپرسم. حضرت فرمود: بپرس؛ گفتم: آیا رسول‌الله ﷺ قبل از رحلتش بر امامت علی علیه السلام اشاره فرمود؟ حضرت فاطمه علیها السلام فرمود: «واعتجابه أنسیتم یوم غدیرخم؟» آیا روز غدیرخم را از یاد بردید؟ گفتم: بله آن قضیه رخ داد؛ اما بفرمایید که آیا رسول‌خدا اشاره به امامت فرمود؟ حضرت فرمود: خدا را گواه می‌گیرم که از آن‌حضرت شنیدم که فرمود: علی بهترین افرادی است که میان شما به جانشینی می‌گذارم: «علیُّ خَیْزُ مَنْ أَخْلَفَهُ فِیکُمْ» و او امام و جانشین پس از من خواهد بود و سپس دو فرزندم و ۹ نفر از نسل حسین علیهم السلام، ائمه نیکوکارند که اگر از آنها پیروی کنید، آنها را هدایت‌کننده خواهید یافت و چنانچه با آنها مخالفت کنید، اختلاف در میان شما تا روز قیامت وجود خواهد داشت. گفتم: پس چرا علی از حشش صرف نظر و سکوت کرد؟ حضرت پاسخ داد: «ای اباعمرو مثل امام، همانند کعبه است؛ باید به سوی او رفت و کعبه به سوی کسی نمی‌رود؛ سپس فرمود: به‌خدا سوگند! اگر حق را به اهلش می‌سپردند و از عترت رسول‌خدا ﷺ پیروی می‌کردند، هرگز دو نفر با هم اختلاف نمی‌کردند و یکی پس از دیگری آن را دریافت می‌کرد تا برسد به امام قائم، نه‌میں فرزند از فرزندانم؛ اما متأسفانه کسی را مقدم داشتند که خدا او را مؤخر کرد و کسی را مؤخر

سخن بزرگان

امام خمینی‎ ع

ای پسر عزیزم احمد... بدانکه هرچه هست از او ـ جَلِّ و علا ـ است، اوست که از ازل تا ابد زمام امور را به‌دست دارد و احد و صمد است. از این مخلوقات میان‌تهی پوچ و هیچ باکی نداشته باش و چشم‌امیدی هرگز به آنها میند که چشم داشتن به غیر او شرک است و باک از غیر او ـ جَلِّ و علا ـ کفر. پسرم! تا نعمت جوانی را از دست ندادی، فکر اصلاح خود باش که در پیری همه چیز را از دست می‌دهی.

صحیفه امام، ج ۲، ص ۴۳۷

بیستم جمادی‌الثانی سالروز ولادت پربرکت ام‌الائمه، حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا علیها السلام است. مولودی که از نسل او ۱۱ امام و پیشوای مسلمانان متولد گردید. این افتخار برای آن‌حضرت بس که این افراد پاک و برگزیده به او نسبت داده می‌شوند. همین افتخار برای ۱۱ امام کافی است که از نسل پاک این بانوی بزرگ هستی می‌باشند. از عقاید مسلم شیعیان و پیروان مکتب اهل‌بیت علیهم السلام این است که بعد از رسول‌الله، ۱۲ معصوم علیهم السلام هدایت جامعه اسلامی را بر عهده گرفتند. آخرین آنها منجی عالم بشریت حضرت بقیةالله الاعظم عجل الله تعالی فرجه است. او روزی خواهد آمد و دنیا را پر از عدل و داد خواهد کرد، پس از آنکه پر از ظلمات و تاریکی شده است: «یَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجورًا» در روایات متعدد فریقین نبی مکرم اسلام ﷺ از آمدن این ۱۲ انسان کامل و معصوم خبر داده؛ از جمله حدیث معروف، صحیح و متواتری که فرمود: «الْأئمةُ اِثْنِیْ عشرٍ» یا فرمود که تعداد آنها به تعداد نقیاء بنی‌اسرائیل است که آنها ۱۲ نفرند. صحابه بزرگ رسول‌خدا ﷺ نیز این روایت را ثبت کردند؛ از قبیل عبدالله‌بن عباس، عبدالله‌بن مسعود، ابوسعید خدری، ابوذر غفاری، سلمان فارسی، جابرین عبدالله انصاری، انس بن مالک، زیدبن ثابت، زیدبن ارقم، ابویوب انصاری، عماربن یاسر، حذیفه‌بن یمان، عمرین خطاب، عثمان‌بن عفان و ام‌سلمه. در این نوشتار کوتاه به روایات وارد از حضرت زهرا علیها السلام درباره ائمه ۱۲گانه علیهم السلام به‌طور خلاصه اشاره می‌شود. مرحوم خزاز قمی، متوفی قرن چهارم تمام این روایات را در کتاب خود به‌نام «کفایةالاثر» گردآوری کرده است.
روایت اول: خزاز قمی رحمته الله با سندی از حضرت زینب، دختر امیرالمؤمنین علیه السلام از فاطمه علیها السلام نقل می‌کند که رسول‌خدا ﷺ هنگام ولادت حسین علیه السلام بر من وارد شد؛ حسین را در پارچه زردرنگ به آن‌حضرت تحویل دادم. حضرت آن پارچه را برداشت و پارچه سفیدی گرفت و حسین را در آن قرار داد. سپس فرمود: یا فاطمه او را بگیر که او امام و پدر نه امام نیکوکار است و نه‌میں آنها قائم آنهاست. (کفایةالاثر صفحه ۲۹۸– ۲۹۷)

کردند که خدا او را مقدم داشت و هرکسی را که می‌خواستند، اختیار کردند. آیا اینان گفته خدا را شنیده‌اند که فرمود: ﴿وَرَبِّكَ یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ وَیَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِیرَةُ: پروردگار تو هرچه بخواهد می‌آفریند و هر چه بخواهد برمی‌گزیند؛ آنان در برابر او اختیاری ندارند.﴾ (قصص/ ۶۸) آنها آیه را شنیدند؛ اما همانند گفته خداوند شدند که فرمود: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَکِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِی فِی الصُّدُورِ: حقیقت این است که دیده‌ها کور نیست؛ بلکه دل‌هایی که در سینه‌هاست، کور است!﴾ (حج/ ۴۶) آنها در دنیا آرزوهای خود را پهن کردند و اجل‌های خود را فراموش کردند، آنها هلاک شدند و اعمالشان گم شد.» (کفایةالاثر، صفحه ۳۰۵– ۳۰۴؛ بحارالانوار، جلد ۳۶، صفحه ۳۵۲)
از این روایات چند نکته استفاده می‌شود:
۱. رجحان زیارت قبور شهدا و گریه‌کردن در آنجا، برخلاف وهابی‌ها که آن را عملی حرام و شرک‌آمیز می‌شمارند.
۲. امامت و جانشینی امیرالمؤمنین علیه السلام در روز غدیرخم که در تاریخ اسلام واقعه‌ای به اهمیت آن وجود ندارد.
۳. اعلمیت و افضلیت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام بر دیگران.
۴. نه نفر از ائمه اهل‌بیت علیهم السلام از نسل پاک امام حسین علیه السلام بودند.
۵. ضرورت و لزوم پیروی از اهل‌بیت علیهم السلام و داشتن مرجعیت علمی آنان.
۶. افرادی که شایستگی نداشتند، پس از رسول‌خدا ﷺ زمام امور را به دست گرفتند و چنانچه امر امامت را به اهلش می‌سپردند، دو نفر با هم اختلاف نمی‌کردند.
۷. اختلافات موجود در جامعه، نتیجه پیروی‌نکردن از اهل‌بیت علیهم السلام است که در سخنان حضرت زهرا علیها السلام کاملاً مشهود و روشن است.

در برابر گفتمان جامع اهل‌بیت علیهم السلام را ندارند.

دبیرکل مجمع جهانی اهل‌بیت علیهم السلام با اشاره به فرمایش رهبر معظم انقلاب اسلامی، آیت‌الله یزدی رحمته الله را شخصیتی «جامع و اثرگذار» خواند و افزود: آیت‌الله یزدی رحمته الله یکی از ارکان تأثیرگذاری انقلاب بود و این نگاه را پذیرفته بود که اسلام «ثوری حکمرانی» دارد و دارای رویکرد حداکثری نسبت به دین است. وی خاطرنشان کرد: حضور آیت‌الله یزدی رحمته الله در عرصه‌های مهم نظام، نشان‌دهنده فهم عمیق ایشان از جریان انقلابی و پذیرش مرجعیت حکمرانی بود و در تمام دوران حیات خود، به اصل ولایت‌پذیری پایبند بود.

دبیرکل مجمع جهانی اهل‌بیت علیهم السلام با تأکید بر اینکه ایران پیش از انقلاب در حاشیه بود، اظهار داشت: انقلاب، ایران را به متن تاریخ آورد و امروز جغرافیای مقاومت گسترش یافته است. وی حفظ انقلاب را از اوجب واجبات دانست و گفت: حوزه باید نگاه انقلابی و مقاومت خود را نسبت به نظام سلطه حفظ کند، زیرا نظام سلطه به دنبال تحقیر، تهدید یا وادار کردن ما به تسلیم است. مذاکره در نظام سلطه یعنی دیکته شدن خواسته‌های آنان. حوزه انقلابی یعنی حفظ آرمان‌های انقلاب از جمله عدالت، استقلال و آزادی و تبیین جمهوریت انقلاب بر اساس اسلامیت. استاد رضضانی در پایان از سازمان‌دهندگان همایش قدردانی و ابراز امیدواری کرد که رسانه‌ها در ترویج این گفتمان انقلابی ایفای نقش کنند.

افجوزة

- سال بیست و چهارم
- شماره ۸۶۴
- دوشنبه ۱۷ آذر ۱۴۰۴
- صفحه ۵۰۰۰ تومان

    	
- صاحب امتیاز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه - مسئول مرکز رسانه و فضای مجازی حوزه‌های علمیه: رضاستمی سردبیر: رمضانتعلی عزیزی • با همکاری هیأت تحریریه - تلفن: ۰۵۳۸-۳۲۹۰ • نمابر: ۰۵۲۳-۳۲۹۰ - صندوق پستی: ۴۳۸۱/۳۷۱۸۵ - نشانی: قم، بلوار جمهوری اسلامی، کوچه ۲، پلاک ۱۵ - پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir - پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir - کارشناس فنی چاپ: مصطفی اویسی • چاپ: صمیم (۴۱)	

عطریار

کی می‌آیی؟

محمد جواد غفورزاده

ای فاطمه را شمیم! کی می‌آیی؟
جان بخش‌تر از نسیم! کی می‌آیی؟
«يَا بْنَ الشَّهْبِ الثَّقِيفِ» کی می‌تابی؟
«يَا بْنَ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ» کی می‌آیی؟
یزدان، که تو را ولایت مطلق داد
بازار محبت تو را رونق داد
نور تو نوید «زَهَقَ الباطل» بود
مهر تو به دل مژده «جاء الحق» داد
ای ناله به جایی نرسیدن تا کی؟
وز باغ حضور، گل نچیدن تا کی؟
آه ای گل سرخ مانده در خیمه سبز
دیدن همه را، تو را ندیدن تا کی؟
یک عده تو را، کمال مطلق خواندند
یک قوم تو را قول موثق خواندند
آنان که به عدل عشق می‌ورزیدند
«اللَّهِمَّ أَقِمِ بِهِ الحق» خواندند
ای «صُبح إذا تَنَقَّسَ»، ای یار، بیا
ای نور، تو پایان شب تار، بیا
از خیمه سبز خویش، با پرچم سرخ
در هیأت آخرین علمدار، بیا
شوق تو به باغ لاله، جان خواهد داد
عطری تو به گل‌ها، هتِجان خواهد داد
فردا که در آفاق ببیچد نورت
تکبیر تو، کعبه را تکان خواهد داد

یادداشت

	
گمنامان مشهور	
خط ویژهٔ (۸) استاد جواد محدثی	

در عین گمنامی، مشهورند
و در عین مقفودی، موجود
و در حال غیبت، حاضر!
گمشده، آنان‌اند که راهشان کج بود و گمراه شدند، نه مفقودالآثرهایی که صراط مستقیم را پیش رو داشتند و در خط امام بودند و به سوی کربلا می‌رفتند؛ به سوی کعبه دل‌ها و بهشت‌جان‌ها.
اگر هنوز از برخی از آنان نام و اثری و مزار و نشانی نیست، باکی نیست.
پیش مایند، نزد خدایند، در اندیشه‌ها و یادها جاودانند و هر دلی، خانه آنان است.
موج‌های ارونند و کارون و خلیج فارس، به یاد آنان در تلاطم است.
کوه‌ها، ارتفاعات جبهه‌های غرب و دشت‌های جنوب، یادنامه مجسم آنان است.
آنان نه مفقودند و نه بی‌اثر و نه گمنام و بی‌نشان.
همه جا اثر و نشان‌شان همچون پرچمی در اهتزاز است.

از فرط حضور، غایب‌اند،
و از شدت ظهور، در خفا!
آنان، هست‌های نیست‌نمایند، زنده‌تر از بسیاری نیست‌های هست‌نما!
اگر آنان مفقودند، پس موجود کیست؟
شهادت، خود حضور است، نه غیبت، ظهور است، نه خفا.
جسد‌های مطهرشان در دشت‌های جبهه، یادآور صحرای نینواس‌ت.
مگر پیکر سالار شهیدان علیه السلام هم، سه روز بر خاک کربلا و زیر گرمای سوزان خورشید آن دشت نماند؟
مگر مزار علی علیه السلام تا زمان هارون‌الرشید، نامعلوم نبود؟
مگر مدفن زهرای مرضیه علیها السلام هنوز هم مخفی نیست؟
مگر کوثر رسول‌خدا ﷺ که قبرش نایدا است، از نظرها ناپدید است؟
ما سال‌هاست که سوگواران سیاه‌پوش، اما سرخ‌روی آناییم و هنوز هم چشم به راه، به این امید که طلوع مجددشان را نظاره کنیم و در عصر رجعت، در رکاب امام زمان عجل الله تعالی فرجه ببینیم که به نصرت حق و یاری موعود برخاسته‌اند.
داغ محبت‌شان بر دل‌هاست و یاد معطرشان در خاطره‌ها و نام خوب‌شان بر زبان‌ها!